

[Jens Peter Jensen.]

større sammenhæng, sådan som der også blev peget på fra ministerens og andres side. Der arbejdes jo på andet plan med en revision af loven, og jeg synes, det er rigtigt, at vi afventer resultatet af de forhandlinger.

Ved at fremsætte lovforslaget nu mener jeg at SF kun opnår at udfolde en demonstration, som i værste fald kan skade de kommende afgørende forhandlinger om dette vigtige anliggende. SF taler ofte så varmt om, at man skal afpolitiserer arbejdsmarkedets forhandlinger forstået på den måde, at lovgivningsmagten skal holde fingrene væk, som det hedder. Derfor synes jeg, det tager sig ejendommeligt ud, at partiet kommer med dette lovforslag på et tidspunkt, da statens forligsmand allerede er inddraget i de aktuelle overenskomstforhandlinger. Jeg synes, det er temmelig upassende at komme med forslaget på dette tidspunkt.

Venstre er altså rede til at gå ind i en forhandling om revision af loven om mægling i arbejdsstridigheder, og den bør vel gennemføres i det stille år imellem overenskomstfornyelserne. Da er der sikkert det bedste klima til at få klaret den slags forhold.

Da jeg netop har peget på det u hensigtsmæssige i politiske initiativer just nu på dette felt, skal jeg afholde mig fra bemærkninger om, hvilke dele af lovforslaget vi kunne tænke os at støtte, når vi til sin tid skal have en revision af loven. Må jeg slutte med at sige, at i sagens velforståede interesse kan forslagsstillerne ikke gøre noget fornuftigere end at trække lovforslaget tilbage.

Erik Hansen: I et vist omfang er det foreliggende lovforslag noget, som vi har set før. Jeg tror, at sidst vi så det, var det i form af et ændringsforslag til den daværende arbejdsministers forslag i december måned 1970, da vi foretog en ændring i loven om mægling i arbejdsstridigheder. Andre ordførere har nævnt, at da afstemningen fandt sted om ændringsforslaget på daværende tidspunkt, blev det nedstemt med de 3 daværende regeringspartiers plus socialdemokratiets stemmer og fandt alene støtte hos SF, og så vidt jeg husker hos partiet venstre-socialisterne.

Jeg vil gerne gøre den bemærkning yderligere, at det nok er et spørgsmål, om man

føler alvoren i tilstrækkeligt omfang, når man på nuværende tidspunkt, altså i december måned 1972, fremsætter et lovforslag om så vældige ændringer af mulighederne for forligsmandens virke. Jeg vil her gerne pege på et par af de ting, som er nævnt i lovforslaget. For det første forligsmandens ret til at udsætte varslede konflikter. Jeg tager her ikke alene hensyn til den usikkerhed, som det sene tidspunkt, hvorpå lovforslaget fremsættes, kunne give anledning til, men også til det andet problem, der ligger i, at en af de vigtigste ting i hele forligsmandsinstitutionen over for den brede offentlighed vel er dette, at selv om der måske kun føles at være små muligheder, har man alligevel muligheder for at udnytte disse. Her tænker jeg på udsættelsen af arbejdskampene, og jeg tænker på de forsøg, som kan gøres, mens denne udsættelse står på, på at undgå opslidende, ofte nytteløse arbejdskampe, som i vid udstrækning går ud over den tredje part i samfundet.

Jeg vil også gerne sige om sammenkædningsreglerne og afstemningsreglerne, som vi fik ændret i 1970, således at der skulle være et flertal, der stemte nej, for at et forslag kunne forkastes, og det flertal skulle være på mindst 35 pct. Jeg tror, at både disse afstemningsregler og sammenkædningsreglerne ikke alene er historiske, men også sagligt velbegrundede led i det arbejdsretslige system, og jeg tror, at hvis man ændrer på disse ting med kort varsel, griber man også på lang sigt ind i mange ting, som kan gøre usikkerheden større.

Jeg skal på det radikale venstres vegne sige, at vi ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse. Det ligger vel sådan set i sagens natur. Det radikale venstre har altid stået som det parti, der ønskede at styrke de kræfter, som forhindrede arbejdskampe, unyttige arbejdskampe, i at blusse op, og som satser så stærkt som muligt på, at de kræfter, vi har i vort samfund igennem mæglingsinstitution og andet, får så gode og så kraftige virkemuligheder som overhovedet muligt.

Ordføreren for forslagsstillerne (Arne Larsen): Det af SF fremsatte lovforslag om mægling i arbejdsstridigheder, som vi fremsatte den 13. december, fik, som det rigtigt er bemærket af flere ordførere, ikke nogen